

Brüssel, 15.6.2016
COM(2016) 399 final

2016/0185 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,
millega muudetakse määrust (EL) nr 531/2012 rändluse hulgiturgude eeskirjade osas

(EMPs kohaldatav tekst)

{SWD(2016) 201 final}
{SWD(2016) 202 final}

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

• Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

Viimase kümne aasta jooksul on olnud vajalik ELi reguleeriv sekkumine rändlusteenuste hulgi- ja jaeturul, et parandada rändlusteenuste siseturu toimimise tingimusi liidus¹.

2015. aastal võtsid Euroopa Parlament ja nõukogu vastu määruse (EL) 2015/2120,² mis jõustus 29. novembril 2015 ja millega muudeti määrust (EL) nr 531/2012 (ELi rändlusteenuse määrus)³.

Määrusega (EL) 2015/2120 nõutakse, et jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste lisatasud tuleks alates 15. juunist 2017 kaotada, tingimusel et rändlusteenuseid kasutatakse mõistlikult ja et jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste lisatasude kaotamisel on võimalus kohaldada jätkusuutlikkuse erandi mehhanismi. Nendele uutele eeskirjadele liidus jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste kohta osutatakse käesolevas seletuskirjas kui rändlusteenuste osutamise ühtlustatud eeskirjadele või korrale („roam-like-at-home“, „rändle nagu kodus“).

Jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste reguleerimine on küll vajalik, aga sellest üksi ei piisa rändlusteenuste osutamise ühtlustatud korra rakendamiseks. Et jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste lisatasude kaotamine oleks kogu liidus jätkusuutlik ega moonutaks riigisiseste turgude konkurentsitingimusi, peavad riiklikud rändluse hulgiturud põhinema konkurentsil ja pakkuma rändlusteenuste hulgihindu, mis võimaldavad operaatoritel jätkusuutlikult pakkuda jaemüügitasandil osutatavaid rändlusteenuseid ilma mis tahes lisatasudeta.

Sellega seoses on komisjon alustanud rändluse hulgituru läbivaatamist, eesmärgiga hinnata meetmeid, mis on vajalikud jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste lisatasude kaotamise võimaldamiseks vastavalt ELi rändlusteenuse määruse artikli 19 lõikele 1⁴.

Hulgiturgude analüüsist nähtub, et nende turgude toimimist mõjutavad ikka veel mitmed turutõrked (näiteks nende oligopoolne iseloom koos rändluslepingute kahepoolse laadiga ning hulgi müügi alternatiivide puudumisega). Samuti nähtub analüüsist, et nende operaatorite läbirääkimispositsioon, kelle väljuv rändlusliiklus on suurem kui sissetulev, sealhulgas rändluse hulgiturgude nõrgemate turuosaliste läbirääkimispositsioon võib rändlusteenuste osutamise ühtlustatud eeskirjade kohaldamisel tegelikult halveneda, kui ei võeta tasakaalustusmeetmeid. See võib omakorda moonutada koduvõrgu operaatorite riigisiseste turgude toimimist.

Samal ajal tuleks hulgiturgu käsitlevate eeskirjadega tagada, et külastatava võrgu operaatoritel oleks võimalik katta hulgi müügitasandil osutatavate rändlusteenuste pakkumisel tekkinud

¹ Vt kohtuotsus kohtuasjas C-58/08, EU:C:2010:321.

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2015. aasta määrus (EL) 2015/2120, millega nähakse ette avatud internetiühendust käsitlevad meetmed ning millega muudetakse direktiivi 2002/22/EÜ universaalteenuse ning kasutajate õiguste kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste puhul ning määrust (EL) nr 531/2012, mis käsitleb rändlust üldkasutatavates mobiilsidevõrkudes liidu piires

³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuni 2012. aasta määrus (EL) nr 531/2012, mis käsitleb rändlust üldkasutatavates mobiiltelefonivõrkudes liidu piires.

⁴ Üksikasju vt komisjoni aruandest Euroopa Parlamendile ja nõukogule rändluse hulgiturgude läbivaatamise kohta [lõplik viide] ning komisjoni talituste töödokumendist, mis on lisatud komisjoni aruandele Euroopa Parlamendile ja nõukogule rändluse hulgiturgude läbivaatamise kohta. [lõplik viide].

kulud, sealhulgas ühised ja üldkulud. See peaks aitama säilitada stiimulid investeerida külastatavatesse võrkudesse ja vältida külastatavatel turgudel riigisisese konkurentsi moonutamist, mis on põhjustatud nende operaatorite õiguslikust arbitraazist, kes muidu kasutavad konkurentsipõhisel riigisisel külastataval turul konkureerimiseks rändlusele juurdepääsu parandusmeetmeid.

Seega on selle algatuse eesmärk reguleerida riigisiseste rändluse hulgiturgude toimimist, et kaotada jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste lisatasud alates 15. juunist 2017, põhjustamata riigisiseste külastatavate turgude ja koduturgude konkurentsimoonusi.

- **Kooskõla praegu kehtivate õigusnormidega**

Jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste lisatasude kaotamine on oluline samm edasi, tagamaks, et telekommunikatsiooninormid toetavad digitaalse ühtse turu loomist ja toimimist kogu liidus. Seda eesmärki rõhutatakse ka 6. mail 2015 komisjoni sätestatud digitaalse ühtse turu strateegias⁵. Eelkõige aitab rändluse hulgituru reguleerimine, eesmärgiga kehtestada liidus rändlusteenuste osutamise ühtlustatud eeskirjad, saavutada poliitikaeesmärki – tagada, et hästi toimivad turud pakuvad juurdepääsu suure jõudlusega traadita lairibaside taristule taskukohaste hindadega.

Kui rändlusteenuste osutamise ühtlustatud eeskirjad 2015. aastal vastu võeti, tunnustasid kaasseadusandjad selle eesmärgi olulisust üldise ühtse digitaalse turu jaoks. Arvestades aga rändluse hulgi- ja jaemüügituru omavahelist seotust, seadsid kaasseadusandjad rändlusteenuste osutamise ühtlustatud eeskirjade kohaldamise tingimuseks seadusandlike meetmete võtmise, et tegeleda probleemidega hulgimüügi tasandil; see on vajalik jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste lisatasude kaotamiseks.

Seega on käesolev määruse ettepanek mõeldud rändlust käsitlevate eeskirjade täiendamiseks, eelkõige seoses rändluse hulgiturgudega, ja et võimaldada rändlusteenuste osutamise ühtlustatud eeskirjade kohaldamist alates 15. juunist 2017. See on kooskõlas ELi rändlusteenuse määrust ja laiemalt digitaalse ühtse turu strateegiat toetavate poliitikaeesmärkidega.

Lisaks siin soovitatud seadusandlikele meetmetele kaasnevad rändlusteenuste osutamise ühtlustatud eeskirjade kehtestamisega ka rakendusaktid, mis võetakse vastu 15. detsembriks 2016 ja milles sätestatakse üksikasjalikud eeskirjad mõistliku kasutamise poliitika rakendamise kohta ning jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste lisatasude kaotamise jätkusuutlikkuse hindamise meetodite kohta.

- **Kooskõla muude liidu tegevuspõhimõtetega**

Digitaalse ühtse turu strateegias märgitakse, et info- ja kommunikatsioonitehnoloogia võrkudele on rajatud kõik digitaaltooted ja -teenused, mis omakorda võivad toetada meie elu kõiki aspekte ja viia edasi Euroopa majanduse elavdamist. Rändluse hulgimüügituru reguleerimine, eesmärgiga võimaldada rändluse lisatasude kaotamist, aitab seega kujundada tugevat, konkurentsivõimelist ja paindlikku telekommunikatsioonisektorit ning luua sobivad tingimused täiustatud digitaalvõrkude ja teenuste arenguks, mis toetavad kõiki majandussektoreid, muu hulgas ka väikeseid ja keskmise suurusega ettevõtteid.

⁵ Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele – Euroopa digitaalse ühtse turu strateegia, COM(2015) 192.

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

• Õiguslik alus

Viimase kümne aasta jooksul on Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 114 alusel olnud vajalik ELi reguleeriv sekkumine rändluse hulgimüügiturgudel ja rändluse jaemüügiturgudel. Sekkumise eesmärk on olnud parandada rändlusteenuste siseturu toimimise tingimusi liidus,⁶ sest riiklikud reguleerivad asutused on tunnistanud, et rahvusvahelise rändlusturu piiriülese laadi tõttu ei ole nad suutnud seda probleemi iseseisvalt lahendada⁷. Määruse (EL) 2015/2120 vastuvõtmise järel on vaja võtta vastu asjakohased seadusandlikud meetmed, et tagada rändluse hulgimüügiturgude nõuetekohane toimimine. See võimaldab rändlusteenuste osutamise ühtlustatud korra kohaldamist kogu liidus, nagu nähtub rändluse hulgimüügituru läbivaatamisest. Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 114 kohased rändluse hulgimüügiturgu reguleerivad meetmed on seetõttu vajalikud, et tagada rändlusteenuste siseturu toimimine ning eelkõige, et tagada jätkusuutlik rändlusteenuste osutamine ühtlustatud korra kohaselt.

• Subsidiaarsus

Liidu tasandi lähenemisviisi abil rändluse hulgiturgude reguleerimisele välditakse olukorda, kus üksikud liikmesriigid hakkavad kõrgete hulgihindade probleemi erinevalt lahendama. Kuigi ELi rändlusteenuse määruses on sätestatud rändlusteenuste jaemüügi eeskirjad, põhjustaksid need erinevad lähenemisviisid siseturul takistusi, sest liidu rändlusteenuseosutajad peaksid toime tulema erinevate õiguslike tingimustega, olenevalt sellest, kas nad on rändlusteenuste hulgimüüjad (külastatava võrgu operaatoritena) või rändlusteenuste hulgiostjad (koduvõrgu operaatoritena).

Samuti on vaja liidu tasandi ühist lähenemisviisi, sest üksikutel liikmesriikidel ei pruugi olla piisavalt stiimuleid riigisiseste hulgiturgude reguleerimiseks, võttes seejuures arvesse, millist mõju võivad nende eeskirjad avaldada rändlusteenuste osutamise võimalusele ühtlustatud korra kohaselt teistes liikmesriikides. Liidu tasandi algatuses võetaks paremini arvesse kõigi liikmesriikide üldisi huve. Kui liidu tasandil ei tagata rändluse hulgimüügiturgude ühetaolist reguleerimist, võib rändlusteenuste ühtlustatud korra kohane osutamine muutuda keerulisemaks, sest suureneb risk, et tekivad ebakõlad teiste liikmesriikide hulgimüügikulude ja jaemüügitulude vahel.

ELi tasandi ühine lähenemisviis aitaks aga vastupidi luua vajalikud õiguslikud tingimused ja tagada, et riigisisised hulgiturud toetavad eesmärki kaotada jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste lisatasud kestlikul moel kogu liidus. Pealegi võetakse ühise lähenemisviisi puhul liidu rändlusturgude reeglipärase toimimise tagamisel arvesse jae- ja hulgimüügiturgude eeskirjade omavahelist seotust, nagu kohus on juba rõhutanud⁸.

• Proportsionaalsus

⁶ Selle õigusliku aluse kasutamist kinnitas ka kohtuasjas C-58/08 tehtud kohtuotsus, EU:C:2010:321, punkt 48.

⁷ Vt Euroopa reguleerivate asutuste töörühma 2005. aasta detsembri kiri komisjoni infoühiskonna peadirektoraadi peadirektorile.

⁸ Kohtuotsuses 58/08 leidis kohus, et rändluse hulgimüügituru reguleerimine on kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega, arvestades asjaolu, et „rändlusteenuse jae- ja hulgimüügihindade seotusel [on] märkimisväärne tähtsus, nii et meede, millega alandatakse üksnes jaehindu, ilma et kohandataks ühendust hõlmava rändlusteenuse hulgimüügiteenuste pakkumise kulude taset, võib häirida kogu ühendust hõlmava rändlusteenuse turu reeglipärast toimimist“ (punkt 77).

Seadusandjale on oma valikute proportsionaalsuse tagamisel antud laialdane kaalutusõigus. Kohus aga selgitas, et seadusandja valikud peavad põhinema objektiivsetel kriteeriumidel, eelkõige rändlust käsitlevate eeskirjade puhul.

Sellisel juhul peab ta erinevate võimalike meetmetega seotud piiranguid hinnates uurima, kas meede, mille ta on otsustanud võtta, võib taotletavaid eesmärgi arvestades õigustada ka arvestatavate negatiivsete majanduslike tagajärgede tekkimist osale ettevõtjatele⁹. Sellest tulenevalt võetakse kavandatavates reguleerivates meetmetes arvesse kahte aspekti vastavalt ELi rändlusteenuse määruse artikli 19 lõikes 1 sätestatud kriteeriumidele, nimelt vajadust tagada, et külastatava võrgu operaatoritel oleks võimalik katta kõik hulgituru reguleeritud rändlusteenuste osutamisega seotud kulud, sealhulgas ühised ja üldkulud, ja vajadust vältida juurdepääsu püsivale rändlusele või rändlusteenuste anomaalsele või lubamatule kasutamisele muul eesmärgil kui reguleeritud rändlusteenuste osutamine rändlusteenuse osutaja klientidele, kui viimased regulaarselt liidus reisivad.

Nende erinõuetega tagatakse, et vastavalt proportsionaalsuse põhimõttele tehakse rändluse hulгимүүgi eeskirjadega üksnes seda, mida on vaja üldise poliitikaeesmärgi saavutamiseks. Näiteks ei tohi neil olla negatiivseid majanduslikke tagajärgi, mis ei ole nende eesmärkide saavutamisel õigustatud, näiteks nagu nõudmine, et tõhusad operaatorid osutaksid teenuseid alla omahinna, või selliste juurdepääsueeskirjade kehtestamine, mida külastatava võrgu operaatorid ei saa piirata rändlusteenuse osutamisega.

Teisest küljest, nagu kohus rõhutas, ei välista vastavus proportsionaalsuse põhimõttele, et teatud juhtudel võib mõni ettevõtja kogeda negatiivseid majanduslikke tagajärgi, näiteks kasumi vähenemine juhul, kui kasum ületab kasumit, mis oleks teenitud täielikult konkurentsipõhistel rändluse hulgiturgudel, või võrgukulude ebatõhusast haldamisest põhjustatud kahjum. See on nii põhjusel, et sellistel juhtudel on need negatiivsed tagajärjed taotletava eesmärgi saavutamisel tõepoolest põhjendatud ja vajalikud.

- **Vahendi valik**

Kavandatavate meetmete eesmärk on sõnastada rändlusteenuste hulгимүүgi suhtes vahetult kohaldatavad eeskirjad, muutes ELi rändlusteenuse määruse vastavaid sätteid. Sel põhjusel tehakse ettepanek määruse kohta.

3. JÄRELHINDAMISE, SIDUSRÜHMADEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

- **Praegu kehtivate õigusaktide järelhindamine või toimivuse kontroll**

ELi rändlusteenuse määru s sätestatud konkreetseid eesmärgi silmas pidades korraldas komisjon liidus rändluse hulgiturgude ulatusliku läbivaatamise.

Eelkõige selgus läbivaatamise käigus, et rändluse hulgiturud ei toimi alati nõuetekohaselt. Selliste turutõrgete mõju tõttu hulgiturgude toimimisele on hinnad oluliselt kõrgemad kui hinnangulised kulud, eelkõige andmeside puhul. Konkurentsidiinamika, mida võib täheldada liidu rändluse hulgiturgudel, on aga peamiselt seotud rändlusteenuste kehtivate reguleeritud hulgihindadega. Need ülempiiriga hinnad on sageli nõrgema läbirääkimispositsiooniga operaatorite (väiksemad operaatorid või virtuaalsed mobiilsideoperaatorid) jaoks ainsad kättesaadavad hinnad. Samuti järeldatakse seoses läbivaatamisega, et tulevase rändlusteenuste osutamise ühtlustatud korraga seotud kohustuse mõju riigisiseste rändluse hulgiturgude konkurentsile ning eelkõige rändlusliikluse eeldatavat suurenemist ei ole võimalik kindlalt

⁹ Kohtuotsus, Euroopa Kohus, C-58/08, EU:C:2010:321, punkt 53.

prognoosida. Vastupidi, rändluse hulgiturge mõjutavate turutõrgete püsimisel ei välistata läbivaatamisaruandes riski, et tasakaalustusmeetmete puudumisel muutub paljude turuosaliste positsioon rändlusteenuste osutamise ühtlustatud korra puhul tegelikult halvemaks.

- **Konsulteerimine sidusrühmadega**

Komisjon korraldas 29. novembrist 2015 kuni 18. veebruarini 2016 seoses riiklike rändluse hulgiturgude läbivaatamisega avaliku konsultatsiooni. Konsultatsiooni eesmärk oli koguda arvamusi selle kohta, kui hästi rändlusturud ELis toimivad, ja riiklike rändluse hulgiturgude praeguse reguleerimise kohta liidus, pidades silmas ELi rändlusteenuse määruuses sätestatud kohustust kaotada jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste lisatasud alates 15. juunist 2017. Kokku laekus 25 liikmesriigist ja Norrast 97 vastust (92 internetiküsitluse kaudu, 3 e-kirjaga ja 2 kirjalikku seisukohta).

Operaatorite arusaamad sellest, kui hästi rändluse hulgiturud toimivad, on erinevad. Teatavad pikaajalised turgu valitsevad operaatorid ja laia haardega operaatorid ning üldiselt suure sissetuleva rändlusliiklusega operaatorid väidavad, et mõningane konkurentsidiinaamika on olemas, mida tõendab asjaolu, et hulgihinnad on sageli väiksemad kui kehtivad reguleeritud tasude ülempiirid. Teised, eelkõige väiksemad ja virtuaalsed mobiilsideoperaatorid ning suure väljuva rändlusliiklusega operaatorid väidavad, et hinnad, mis on neile hulgiturul kättesaadavad, on samad kui kehtivad ülempiirid või nende lähedal ja ületavad oluliselt kulusid. Ka seisukohad rändlusteenuste osutamise ühtlustatud korra mõju kohta rändluse hulgiturgude konkurentsile lahknevad nende kahe operaatorite rühma vahel, kusjuures esimesed ütlevad, et rändlusteenuste osutamise ühtlustatud kord suurendab konkurentsi, ja teised väidavad vastupidist.

Riiklikud reguleerivad asutused ja valitsused on oma riikide operaatoritega sarnastel arvamustel. Suure sissetuleva rändlusliiklusega riigid leiavad, et riiklikud rändluse hulgiturud toimivad hästi, suure väljuva rändlusliiklusega riigid on aga vastupidisel arvamusel. Tarbijad ja tarbijaühendused on rändluse hulgiturgude kohta arvamuse avaldamisel aga ettevaatlikud, sest nad ei ole nende turgudega otseselt seotud.

Suurem osa vastajatest on arvamusel, et kõigis liikmesriikides kehtivad ja kogu ELi hõlmavad rändlusteenuste hulgihindade ülempiirid oleks kõige asjakohasem reguleeriv lähenemisviis, mis võimaldaks rändlusteenuste osutamise ühtlustatud korra kohaldamist 2017. aastal. Aga kuna arvamused rändluse hulgiturgude toimimise kohta on erinevad, erinevad ka operaatorite seisukohad, milline on nende ülempiiride kõige asjakohasem tase jätkusuutliku rändlusteenuste osutamise ühtlustatud korra kohaldamise võimaldamiseks. Mõned neist toetavad jätkusuutliku rändlusteenuste osutamise ühtlustatud korra kohaldamise võimaldamiseks praeguste rändlusteenuste hulgihindade ülempiiride kinnitamist, samas kui teised nõuavad tungivalt nende märgatavat langetamist. Lisaks märkisid paljud operaatorid, et rändlusliikluses on oluline kõne lõpetamise tasude suurus, et võimaldada kõnede puhul rändlusteenuste osutamise ühtlustatud korra kohaldamist.

- **Eksperti arvamuste kogumine ja kasutamine**

Ülevaatearuande jaoks vajalike tõendite hankimiseks ja lisaks avalikule konsultatsioonile kogusid komisjon ja Elektroonilise Side Euroopa Reguleerivate Asutuste Ühendatud Amet (BEREC) 2015. aasta sügisel operaatoritelt ulatuslikult andmeid¹⁰. Samuti tellis komisjon

¹⁰ Kogutud andmeid analüüsiti koostöös Teadusuuringute Ühiskeskusega (JRC). Teadusuuringute Ühiskeskus on Euroopa Komisjoni asutusesisene teadustalitus, mille ülesanne on pakkuda sõltumatut tõendusmaterjali teaduslikku ja tehnilist tuge ELi poliitikale. Lisateabe saamiseks külastage Teadusuuringute Ühiskeskuse veebisaiti: <https://ec.europa.eu/jrc/>.

välisuuringu, et hinnata hulgimüügitasandil osutatavate rändlusteenuste pakkumise kulusid,¹¹ ning analüüsis rändluse hulgi- ja jaeturgudel saadud kvalitatiivseid ja kvantitatiivseid andmeid¹².

- **Mõjuhinna**

Mõjuhinna sisaldav lisatud talituste töödokument¹³ edastati õiguskontrollikomiteele ning see esitas 15. aprillil 2016 heakskiitva arvamuse.

Kaaluti nelja valikut:

valik 1 – liidu tasandil ei võeta mingeid meetmeid (praegune olukord). Rändlusteenuste osutamise ühtlustatud korda ei hakataks kohaldama alates 15. juunist 2017 ja tarbijad maksaksid ka edaspidi jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste lisatasusid.

Valik 2 – kehtestada kogu ELis rändlusteenuste hulgihindade ülempiirid praegusel tasemel. Selle valiku puhul kinnitatakse ELi rändlusteenuse määruuses sätestatud praegused rändlusteenuste hulgihindade ülempiirid (0,05 eurot kõneminuti eest; 0,02 eurot SMSi eest; 0,05 eurot MB eest) seadusandliku aktiga, nii et rändlusteenuste osutamise ühtlustatud kord jõustuks alates 15. juunist 2017.

Valik 3 – kehtestada kogu ELis rändlusteenuste hulgihindade ülempiirid praegusest madalamal tasemel. Selle valiku puhul vähendatakse õigusaktiga praeguseid rändlusteenuste hulgihinna ülempiire 0,04 euronit kõneminuti eest; 0,01 euronit SMSi eest ja 0,0085 euronit MB eest ning samuti oleks tagatud rändlusteenuste osutamise ühtlustatud korra jõustumine.

Valik 4 – kehtestada riigipõhised rändlusteenuste hulgihinna ülempiirid. Selle valikuga kehtestatakse riigipõhised rändlusteenuste hulgihinna ülempiirid, mis on võrdsed iga liikmesriigi kuluhinnangutega ja põhinevad ühisel kulumudelil. Ka see võimaldaks rändlusteenuste osutamise-ühtlustatud eeskirjade jõustumist 15. juunil 2017.

Lisaks ülempiiril põhinevale valikule (valikud 2–4) analüüsis komisjon ka täiendavat meetet, millega antaks rändlusteenuste hulgimüügi lepingu osalistele võimalus pidada läbirääkimisi reguleerimata hinnakujunduskava üle, loobudes seega ELi rändlusteenuse määruuses sätestatud ühikupõhiste rändlusteenuste hulgihindade ülempiiride kehtestamisest.

Mõjuhinna teatud analüüsi alusel **sobib liidus jätkusuutliku rändlusteenuste osutamise ühtlustatud korra kohaldamise võimaldamiseks kõige paremini valik 3**, seda ka halvema läbirääkimispositsiooniga operaatorite puhul. Sellega tagatakse, et külastatava võrgu operaatoritel on võimalik katta rändluse hulgimüügitasandi rändlusteenuste osutamise eeldatavad kulud, ning säilitatakse stiimulid investeerida külastatavatesse turgudesse. Samuti jätab valiku 3 ülempiiri tase ruumi allapoole ülempiiri jäävale konkurentsile, mis võimaldab operaatoritel saada mastaabisäästust tulenevat majanduslikku kasu ning seega pidada läbirääkimisi madalamate tariifide üle.

¹¹ SMART 2015/006 „Assessment of the cost of providing wholesale roaming services in the EU“, TERA Consultants.

¹² Analüüsi tegi sidevõrkude, sisu ja tehnoloogia peadirektoraat koostöös Teadusuuringute Ühiskeskuse mikromajandusliku hindamise pädevuskeskusega. Lisateabe saamiseks külastage Teadusuuringute Ühiskeskuse veebisaiti: <https://ec.europa.eu/jrc/>

¹³ Komisjoni talituste töödokument, mõjuhinna, on lisatud ettepanekule võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, milles käsitletakse rändluse hulgiturude eeskirju ja millega muudetakse määrust (EL) nr 531/2012, mis käsitleb rändlust üldkasutatavates mobiilsidevõrkudes liidu piires.

Analüüsist nähtub ka, et kui võimaldada külastatavatel ja külastavatel operaatoritel leppida omavahel kokku mitte kohaldada hulgihindade ülempiire, vaid sõlmida reguleerimata leping, kasutades nt läbilaskevõimel põhinevat hinnakujundust või muud lepingulist vormi, mõjub see rändluse hulgiturule hästi. Seega võiks see täiendava meetmena olla lubatud.

Teiselt poolt ei aitaks valik 4 võrreldes valikuga 3 märkimisväärselt kaasa operaatorite tasandil rändlusteenuste osutamise ühtlustatud korra jätkusuutlikkusele, vaid põhjustaks hulgimüügitasandil suuremaid kulude katmisega seotud riske ning arvestatavaid raskusi rakendamisel.

Lisaks ei saavutataks valikuga 1 ja vähesemal määral ka valikuga 2 eesmärki tagada rändlusteenuste osutamise ühtlustatud kord kogu Euroopas, kuna valikuga 1 ei oleks tagatud jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste lisatasude kaotamist: nimelt ulatuks valiku 1 puhul tarbijate heaolu kaotus 1,4 miljardi euron. Samuti ei saaks valiku 2 puhul lahendada rändlusteenuste ühtlustatud korra kohase osutamise jätkusuutmatuse probleemi mitme operaatori puhul (ligikaudu 20 % analüüsitud valimist) ning mitmes liikmesriigis (enam kui 20 % liikmesriikidest).

- **Põhiõigused**

Analüüsiti ettepaneku mõju põhiõigustele, näiteks ettevõtlusvabadusele. Seoses sellega ja arvestades, et kavandatavate ülempiiride eesmärk on lahendada turutõrgete probleem, ei ole need meetmed taotletava eesmärgi saavutamiseks ebasproportsionaalsed ega kujuta endast ülemäärast ja lubamatut sekkumist, mis kahjustaks selle õiguse olemust. Ka loobumisevõimalus suurendab poolte vabadust sõlmida hulgimüügileping.

4. MÕJU EELARVELE

Käesolev ettepanek ei mõjuta ELi eelarvet.

5. MUU TEAVE

- **Rakenduskavad ning järelevalve, hindamise ja aruandluse kord**

Rändlusteenuste osutamise ühtlustatud eeskirjad muutuvad kohustuslikuks alates 2017. aasta juunist ning neid hakatakse kohaldama kuupäeval, millal käesoleva ettepaneku alusel võetakse vastu seadusandlik ettepanek. Seetõttu teeb komisjon ettepaneku seostada aruandluskohustused rändlusteenuste osutamise ühtlustatud eeskirjade jõustumisega, nii et mis tahes uutel jae- ja hulgimüügieeskirjadel oleks sarnane kohaldamisperiood.

Seoses järelevalve- ja hindamistegevuse sisuga nõutakse ELi rändlusteenuse määrase artikli 19 lõike 3 praeguse läbivaatamisklausliga, et komisjon hindaks „konkurentsile taset nii rändluse jae- kui ka hulgiturul, eriti väikeste, sõltumatute või äsja tegevust alustanud operaatorite konkurentsiolekorda, sealhulgas kaubanduslepingute mõju konkurentsile ning operaatorite omavahelise seotuse taset“.

See on otseselt asjakohane rändlusteenuste hulgimüüki käsitlevate eeskirjade mõju hindamisel käesoleva algatuse taustal. Komisjon teeb ettepaneku kehtiva aruandluskohustuse raames kasutada selle algatusega seotud meetmete hindamiseks järgmisi näitajaid:

- jätkusuutlikkusega seotud päringute arv;
- sissetuleva ja väljuva rändlusliikluse kogumahud kvartali kohta;
- keskmised hulgihinnad ja mahud tasakaalustamata ja tasakaalustatud liikluse puhul;

- läbilaskevõimel põhinevate hulgimüügilepingute arv ja põhiomadused ning
- hulgimüügi lepingulised meetmed, mis on võetud püsival rändlusel põhineva suuremahulise äritegevuse või rändlusteenuste anomaalse või lubamatu kasutamise ärahoidmiseks, ning nende tulemuslik kohaldamine.
- **Ettepaneku sätete üksikasjalik selgitus**

Kavandatav määrus koosneb kahest artiklist, millest üks sisaldab kõiki ELi rändlusteenuse määruse kavandatavaid muudatusi ja teine käsitleb jõustamist.

Artiklis 1 esitatakse järgmised ettepanekud ELi rändlusteenuse määruse muutmiseks:

- punktiga 1 muudetakse ELi rändlusteenuse määruse artiklit 3, lisades hulgimüügilepingu pooltele võimaluse loobuda rändlust käsitleva määruse artiklites 7, 9 ja 12 sätestatud hulgihindade ülempiiride kohaldamisest;
- punktidega 2–4 muudetakse olemasolevaid sätteid, millega kehtestatakse maksimaalsed keskmised rändlusteenuste hulgihinnad kõnede, SMSide ja andmeside eest ning muudetakse kohaldatavaid hindu. Samuti tagatakse muudatusettepanekutega kolme muudetud artikli (artiklid 7, 9 ja 12) kooskõla;
- punktiga 5 muudetakse artiklit 17, eesmärgiga tagada konsulteerimine BERECiga vaidlustes hulgituru reguleeritud rändlusteenuste osutamiseks vajalike sisendite üle;
- punktidega 6 ja 7 muudetakse läbivaatamisklauslit, et tagada ühetaolisus pärast rändlusteenuste osutamise ühtlustatud eeskirjade jõustumist ja selgitada BERECi volitusi koguda läbivaatamisega seoses andmeid.

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega muudetakse määrust (EL) nr 531/2012 rändluse hulgiturgude eeskirjade osas

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,
võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,
võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,
olles edastanud seadusandliku akti eelnõu riikide parlamentidele,
võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust¹,
pärast konsulteerimist Regioonide Komiteega²,
toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt
ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 531/2012³ on kehtestatud ühine lähenemisviis rändluse reguleerimisele üldkasutatavates mobiilsidevõrkudes liidu piires.
- (2) Komisjoni 6. mail 2015 esitatud digitaalse ühtse turu strateegias⁴ käsitleti telekommunikatsiooni ühtse turu paketti, mis võeti vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2015/2120,⁵ kui esimest sammu jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste lisatasude lõpliku kaotamise suunas, millega toetatakse digitaalse ühtse turu loomist liidus.
- (3) Määrusega (EL) 2015/2120 on loodud uus jaehindade mehhanism liidu tasandil reguleeritud rändlusteenuste tarvis, et kaotada jaemüügi tasandil osutatavate rändlusteenuste lisatasud, põhjustamata konkurentsimoonutusi riigisisestel ja külastatud turgudel.
- (4) Määrusega (EL) 2015/2120 on kehtestatud jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste lisatasude kaotamine, mida nimetatakse ka „rändle nagu kodus“

¹ ELT C ..., ..., lk ...

² ELT C ..., ..., lk ...

³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuni 2012. aasta määrus (EL) nr 531/2012, mis käsitleb rändlust üldkasutatavates mobiilsidevõrkudes liidu piires, ELT L 172, 30.6.2012, lk 10.

⁴ Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele – Euroopa digitaalse ühtse turu strateegia, COM(2015) 192.

⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2015. aasta määrus (EL) 2015/2120, millega nähakse ette avatud interneti käsitlevad meetmed ning millega muudetakse direktiivi 2002/22/EÜ universaalse teenuse ning kasutajate õiguste kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste puhul ning määrust (EL) nr 531/2012, mis käsitleb rändlust üldkasutatavates mobiilsidevõrkudes liidu piires (ELT L 310, 26.11.2015, lk 1).

(roam-like-at-home, rändlusteenuste osutamise ühtlustatud kord), on vajalik digitaalse ühtse turu loomiseks ja selle toimimise võimaldamiseks kogu liidus. Rändlusturu nõuetekohase toimimise tagamiseks aga ei piisa ainult sellest määrusest.

- (5) Seega sõltub rändluse lisatasude kaotamine alates 15. juunist 2017, nagu on sätestatud määruses (EL) nr 531/2012, õigusakti kohaldamisest, mille kohta on komisjon teinud ettepaneku ja milles ta pärast rändluse hulgiturgude läbivaatamist sätestab asjakohased meetmed.
- (6) Komisjon korraldas rändlusteenuste hulgiturgude ulatusliku läbivaatamise, et hinnata, millised meetmed on vajalikud jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste lisatasude kaotamise võimaldamiseks alates 15. juunist 2017.
- (7) Läbivaatamise järelduste põhjal võttis komisjon vastu oma aruande rändluse hulgiturgude läbivaatamise kohta⁶. Tagamaks, et jaemüügitasandil osutatavaid rändlusteenuseid saab osutada riigisiseste jaehindadega, peavad rändluse hulgituru sisendid olema saadaval tasemel, mis võimaldab koduvõrgu operaatoritel osutada rändlusteenuseid ühtlustatud korra kohaselt. Kuigi täielikult konkurentsil põhinevad riigisisised rändluse hulgiturud, kus hinnad vastavad külastatavate võrkude teenuse osutamise kuludele, muudaksid rändlusteenuste osutamise ühtlustatud korra selgelt jätkusuutlikumaks, nähtub läbivaatamisest, et nii see ei ole. Samuti nähtub läbivaatamisest, et pelgalt tulevane jaemüügitasandi rändlusteenuste osutamise ühtlustatud korraga seotud kohustus ei too suure tõenäosusega kaasa hästi toimivaid rändluse hulgiturge, mis võimaldaksid alates 15. juunist 2017 osutada liidus ühtlustatud korra kohaseid rändlusteenuseid.
- (8) Kuna rändlusteenuste hulgihinnad on lõppkasutajatele kehtestatud jaehindadega võrreldes liiga kõrged, võib rändluse hulgiturgude praegune toimimine mõjutada eelkõige konkurentsi koduvõrgu operaatorite riigisisestel turgudel ja nendesse investeerimist. Eeskätt kehtib see väikeste või selliste operaatorite puhul, kelle väljuv rändlusliiklus on suurem kui sissetulev, muutes rändlusteenuste osutamise ühtlustatud korra seega struktuurselt jätkusuutmatuks.
- (9) Rändluse hulgituru toimimisega tuleks tagada, et operaatoritel oleks võimalik katta kõik hulgituru reguleeritud rändlusteenuste osutamisega seotud kulud, sealhulgas ühised ja üldkulud. See peaks aitama säilitada stiimulid investeerida külastatavatesse võrkudesse ja vältida külastatavatel turgudel riigisisese konkurentsi moonutamist, mis on põhjustatud nende operaatorite õiguslikust arbitraazist, kes konkureerimiseks riigisisel külastataval turul kasutavad rändlusteenuste hulgiturule juurdepääsu parandusmeetmeid.
- (10) Tuvastatud probleeme arvesse võttes tuleks muuta praeguseid rändluse hulgiturgude suhtes kohaldatavaid meetmeid, tagamaks et rändlusteenuste hulgihindade tase võimaldab jätkusuutlikku ühtlustatud korra kohast rändlusteenuste osutamist liidus.
- (11) Et tõhusam, integreeritum ja konkurentsipõhisem rändlusteenuste turg saaks välja areneda, tuleks läbirääkimistel rändlusteenuste hulgiturule juurdepääsu üle, eesmärgiga osutada jaemüügitasandil rändlusteenuseid, anda operaatoritele alternatiivne võimalus pidada läbirääkimisi hulgihinna innovatiivse kujundamise üle, mis ei ole otseselt seotud tegelike tarbitud mahtudega, nagu näiteks kindla summaga maksed, eelnevalt sõlmitud lepingud või läbilaskevõimel põhinevad lepingud või

⁶ Komisjoni aruanne Euroopa Parlamendile ja nõukogule rändluse hulgiturgude läbivaatamise kohta [lõplik viide].

hinnakujunduskavad, mis peegeldavad nõudluse muutumist aasta lõikes. Seega peaks läbirääkimistel osalejatel olema võimalus leppida kokku, et rändlusteenuste hulgituru lepingute kestuse või mis tahes muude eelmääratletud ajavahemike jooksul ei kohaldata reguleeritud rändlusteenuste maksimaalseid hulgihindu. Sellega välistatakse võimalus, et kumbki pool taotleb seejärel määruses (EL) nr 531/2012 sätestatud, tegelikul tarbimisel põhinevate mahupõhiste rändlusteenuste maksimaalsete hulgihindade kohaldamist. Selle alternatiiviga ei piirata määruse (EL) nr 531/2012 kohaseid reguleeritud rändlusteenuste jaemüügitasandil osutamisega seotud kohustusi.

- (12) Seoses hulgihindu käsitlevate eeskirjadega tuleks liidu tasandil säilitada reguleerivad kohustused, sest mis tahes meede, mis võimaldab osutada rändlusteenuseid ühtlustatud korra kohaselt kogu liidus, aga mille puhul ei ole arvestatud nende teenuste osutamisega seotud hulgimüügikulude taset, võib häirida rändlusteenuste siseturu toimimist ega aitaks hoogustada konkurentsi.
- (13) Maksimaalsed hulgihinnad peaksid toimima kaitsva tasemena ning tagama, et operaatoritel on võimalik katta oma kulud, sealhulgas ühised ja üldkulud. Samuti peaksid need võimaldama laialdast jätkusuutlikku rändlusteenuste osutamist ühtlustatud korra kohaselt ning samas jätma ruumi operaatoritevahelisteks kaubandusläbirääkimisteks.
- (14) Hulgituru rändlusteenuste osutamise hinnangulisi kulusid, sealhulgas ühiseid kulusid, hinnati mitme allika alusel. Üks allikas oli hulgituru rändlusteenuse üldine kulumudel; selles kasutati riigikohaseid andmeid ja see põhines meetodil, mida riiklikud reguleerivad asutused kasutavad mobiilikõne lõpetamise tasu ülempiiri kindlaksmääramiseks vastavalt liidu õigusele. Teine allikas olid alternatiivsed kuluhinnangud, mis põhinesid riigisiseste mobiilikõne lõpetamise tasu määrade reguleerimise liidu ühtsetel lähenemisviisidel. Samuti tugineti hinnangus praegu liidus tasakaalustamata liikluse puhul kehtivatele rändlusteenuste hulgihindadele ja tõenditele rändlusteenuste hulgiturule juurdepääsu tasude kohta riigisisestel turgudel.
- (15) Kuluhinnangute kaalumisel võeti arvesse rändlusliikluse hooajalise iseloomu võimalikku mõju hulgimüügitasandil osutatavate rändlusteenuste riigisisese pakkumise kuludele. Nendes hinnangutes arvestati tasakaalustavaid mõjusid, mis aitaksid leevendada rändlusliikluse hooajalisusest tulenevat kulude võimalikku suurenemist. Riigisisese nõudluse suurenemine tähendab eelkõige andmesideteenuste puhul, et järgmis(t)el aasta(te)l ületab riigisisene kogunõudlus käesoleva aasta mis tahes hooajalise tippliikluse, ja kuna maapealsed mobiilsidevõrgud on dimensioonitud sellise riigisisest nõudlusest põhjustatud üldise suurenemissuundumusega toimetulemiseks, ei ole tõenäoline, et hooajalistest rändlusvoogudest tulenev võrgu mis tahes tippnõudluse kogumaht suurendaks mobiilsidevõrgu dimensioonimise kulusid. Mõnes riigis võivad hooajalised rändluse tippmahud mõjutada võrgu üldisi dimensioonimise kulusid kõnede puhul, kus nõudlus on stabiilsem. Aga sellised kohalikud hooajalised liikluse tippmahud tulenevad tõenäoliselt riigisiseste kasutajate liikumisest turismipiirkondadesse ning teatud määral leevendab neid kompenseeriv asjaolu, et suvepuhkuste hooajal kasutavad rändlejad läbilaskevõimet linnapiirkondades vähem.
- (16) Reguleeritud andmeside-rändlusteenuste maksimaalse hulgihinna kehtestamisel tuleb võtta arvesse kõiki rändlusteenuste osutamiseks vajalikke juurdepääsukomponente, sealhulgas transiidikulusid, mis tekivad andmesideliikluse edastamisel riigisisese võrgu operaatori tuvastatud vahetuspunkti.

- (17) Rändlusteenuste hulgihindade kaitsva rolli kaalumisel kahe eesmärgi saavutamisel – tagada, et hulgi-pakkujatel on võimalik katta kõik asjaomased kulud ning et jätkusuutmatust rändlusteenuste ühtlustatud korra kohase osutamise puhul oleks erandlik – tuleks võtta arvesse iga hulgi-müügitasandil osutatavate rändlusteenuste pakkuja teenustevalikut ja tema eeldatavaid liiklusmahte.
- (18) Seetõttu tuleks andmesideteenuste kehtivaid maksimaalseid rändlusteenuste hulgihindu alandada kõnelele, SMSidele ja andmeteenustele.
- (19) Määruse (EL) nr 531/2012 kohaldamise ning rändluse hulgiturgude edenemise seiramiseks ja järelevalveks, tagades samas äriteabe konfidentsiaalsuse ja ärisaladuse hoidmise, tuleks riiklikele reguleerivatele asutustele anda õigus nõuda teavet rändlusteenuste hulgituru nende lepingute kohta, milles ei nähta ette maksimaalsete rändlusteenuste hulgihindade kohaldamist. Samuti peaks neil olema lubatud nõuda teavet hulgi-müügilepingute nende tingimuste vastuvõtmise ja kohaldamise kohta, mille eesmärk on vältida püsivat rändlust ning hulgi-müügitasandil osutatavate rändlusteenuste anomaalset või lubamatut kasutamist muudel eesmärkidel kui reguleeritud rändlusteenuste pakkumine liidus reisivatele rändlusteenusepakkujate klientidele.
- (20) Rändluse suhtes kohaldatav konkreetne hindade reguleerimine tähendab seda, et liidu üldist ülempiiri kohaldatakse liittoodete suhtes, mis võivad hõlmata ka muud juurdepääsu hulgiturule ja vastastikuse sidumise sisendeid, sealhulgas ja eelkõige neid, mida reguleeritakse riiklikult või potentsiaalselt ka piiriüleselt. Sellega seoses prognoositakse, et nende sisendite reguleerimise erinevused liidus vähenevad, eelkõige tänu tulevastele direktiivi 2002/21/EÜ (raamdirektiiv)⁷ kohaselt võetavatele lisameetmetele, eesmärgiga tagada reguleerivate lähenemisviiside suurem ühetaolisus. Vahepeal tuleks tegeleda külastatavate võrkude operaatorite ja teiste operaatorite mis tahes vaidlustega määrade üle, mida nende hulgi-müügitasandil osutatavate rändlusteenuste pakkumiseks vajalike reguleeritud sisendite suhtes kohaldatakse, võttes arvesse BERECi arvamust ja vastavalt rändluse suhtes kohaldatavatele spetsiaalsetele reguleerivatele kohustustele ning ka direktiivile 2002/21/EÜ (raamdirektiiv), direktiivile 2002/20/EÜ (loadirektiiv),⁸ direktiivile 2002/19/EÜ (juurdepääsu käsitlev direktiiv)⁹ ja direktiivile 2002/22/EÜ (universaalteenuse direktiiv)¹⁰.
- (21) Rändluse hulgiturgude toimimist ning nende omavahelist seotust rändluse jaeturuga on vaja jälgida ja korrapäraselt läbi vaadata, võttes arvesse konkurentsi ja tehnoloogia arengut ning liiklusvooge. Et nõuetekohaselt hinnata, kuidas rändlusturud kohanevad rändlusteenuste osutamise ühtlustatud korraga, tuleks koguda piisavalt andmeid nende turgude toimimise kohta pärast kõnealuste eeskirjade rakendamist.

⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/21/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste ühise reguleeriva raamistiku kohta (raamdirektiiv), EÜT L 108, 24.4.2002, lk 33.

⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/20/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenustega seotud lubade andmise kohta (loadirektiiv), EÜT L 108, 24.4.2002, lk 21.

⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/19/EÜ elektroonilistele sidevõrkudele ja nendega seotud vahenditele juurdepääsu ja vastastikuse sidumise kohta (juurdepääsu käsitlev direktiiv), EÜT L 108, 24.4.2002, lk 7.

¹⁰ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/22/EÜ universaalteenuse ning kasutajate õiguste kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste puhul (universaalteenuse direktiiv), EÜT L 108, 24.4.2002, lk 51.

- (22) Konkurentsi edenemise hindamiseks kogu liitu hõlmavatel rändlusturgudel ja korrapäraseks aruandmiseks muutustest rändluse tegelikes hulgihindades rändlusteenuste pakkujate vahelises tasakaalustamata liikluses tuleks BERECile anda ülesanne koguda riikide reguleerivatelt asutustelt andmeid vastavalt tasakaalustatud ja tasakaalustamata liikluse suhtes kohaldatavate tegelike tasude kohta. Samuti peaks ta koguma andmeid juhtumite kohta, kui hulgimüügilepingu osalised on otsustanud loobuda maksimaalsete rändlusteenuste hulgihindade kohaldamisest või on hulgimüügitasandil rakendanud meetmeid, mille eesmärk on vältida püsivat rändlust või hulgimüügitasandil osutatavate rändlusteenuste anomaalset või lubamatut kasutamist muudel eesmärkidel kui reguleeritud rändlusteenuste pakkumine rändlusteenusepakkujate klientidele nende regulaarsete reiside ajal liidus.
- (23) Seepärast tuleks määrust (EL) nr 531/2012 vastavalt muuta.
- (24) Liikmesriigid ei suuda käesoleva määruse eesmarke piisavalt saavutada, kuna riiklike meetmetega ei suudeta tagada, et riigisiseseid hulgimüügiture kasitlevad eeskirjad on kooskõlas rändlusteenuste jaemüügitasandil osutamist käsitlevate ELi eeskirjadega. Selle asemel nähtub piiriülestest mõjudest, mida riigisiseseid rändluse hulgiturud avaldavad rändlusteenuste jaemüügitasandil osutamisele liidus, et neid eesmarke saab paremini saavutada liidu tasandil. Seega võib EL võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (25) Käesolevas määruses austatakse põhiõigusi ja peetakse kinni eelkõige Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga tunnustatud põhimõtetest,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EL) nr 531/2012 muutmine

Määrust (EL) nr 531/2012 muudetakse järgmiselt.

- (1) Artikli 3 lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Lõikes 3 osutatud rändlusteenuste hulgituru kõigile komponentidele juurdepääsu andmise suhtes kohaldatakse artiklites 7, 9 ja 12 sätestatud eeskirju reguleeritud rändlusteenuste hulgihindade kohta, välja arvatud juhul, kui rändlusteenuste hulgituru lepingu mõlemad pooled lepivad selgesõnaliselt kokku, et määratud ajavahemikul ei olene lepingu kohaldamisest tulenev mis tahes keskmine rändluse hulgimüügihind reguleeritud rändlusteenuste maksimaalsest hulgihinnast“.

- (2) Artiklis 7 asendatakse punktid 1 ja 2 järgmisega:

„1. Keskmine hulgihind, mida külastatava võrgu operaator võib nõuda rändlusteenuse osutajalt külastatavast võrgust alustatud reguleeritud rändluskõne pakkumise eest (sealhulgas kõne alustamise, transiidi ja lõpetamise kulude eest), ei tohi alates 15. juunist 2017 ületada 0,04 eurot minutis ning ilma et see piiraks artikli 19 kohaldamist, on hulgihind kuni 30. juunini 2022 0,04 eurot.

2. Lõikes 1 osutatud keskmine hulgihind kehtib mis tahes kahe operaatori vahel ja see arvutatakse 12kuulise ajavahemiku kohta või lühema ajavahemiku

kohta, kui lõikes 1 sätestatud keskmise hulgihinna ülempiiri kohaldamisaja lõpuni või 30. juunini 2022 jääb vähem kui 12 kuud“.

(3) Artikli 9 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Alates 15. juunist 2017 ei tohi keskmine hulgihind, mida külastatava võrgu operaator võib asjaomasest külastatavast võrgust saadetava reguleeritud rändlussõnumi eest nõuda, ületada 0,01 eurot SMSi kohta ning ilma et see piiraks artikli 19 kohaldamist, on see kuni 30. juunini 2022 0,01 eurot“.

(4) Artikli 12 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Alates 15. juunist 2017 ei tohi keskmine hulgihind, mida külastatava võrgu operaator võib rändluskliendi koduvõrgu operaatorilt kõnealuse külastatava võrgu vahendusel reguleeritud andmeside-rändlusteenuste osutamise eest nõuda, ületada ühe megabaidi edastatud andmete eest turvalimiiti 0,0085 eurot ning ilma et see piiraks artikli 19 kohaldamist, on turvalimiit kuni 30. juunini 2022 0,0085 eurot“.

(5) Artikli 17 lõikele 1 lisatakse järgmine lõik:

„Külastatavate võrkude operaatorite ja muude operaatorite vahelised vaidlused hulgituru reguleeritud rändlusteenuste osutamiseks vajalike sisendite suhtes kohaldatavate määrade üle võib esitada pädevale riiklikule reguleerivale asutusele või asutustele vastavalt raamdirektiivi artiklile 20 või 21. Sellisel juhul konsulteerib pädev riiklik reguleeriv asutus / konsulteerivad pädevad riiklikud asutused BERECiga meetmete asjus, mida raamdirektiivi, eridirektiivide või käesoleva määruse sätete kohaselt tuleb vaidluse lahendamiseks võtta, ning ootab/ootavad enne vaidluse lahendamiseks meetmete võtmist ära BERECi arvamuse“.

(6) Artiklit 19 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 3 esimene lause asendatakse järgmisega:

„Lisaks esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule iga kahe aasta järel pärast 15. juunit 2017 aruande“.

b) lõike 4 esimese lõigu esimene lause asendatakse järgmisega:

„Selleks et hinnata konkurentsi edenemist kogu liitu hõlmavatel rändlusturgudel, kogub BEREC korrapäraselt riikide reguleerivatelt asutustelt andmeid reguleeritud kõne-, SMS- ja andmeside-rändlusteenuste jae- ja hulgihindade kujunemise kohta, sealhulgas vastavalt tasakaalustatud ja tasakaalustamata liikluse suhtes kohaldatavate tegelike hulgihindade kohta. Samuti peaks ta koguma andmeid hulgimüügilepingute kohta, millega ei kohaldata artiklites 7, 9 või 12 sätestatud maksimaalseid rändlusteenuste hulgihindu, ja hulgimüügitasandil rakendatud lepinguliste meetmete kohta, mille eesmärk on vältida püsivat rändlust või hulgimüügitasandil osutatavate rändlusteenuste anomaalset või lubamatut kasutamist muudel eesmärkidel kui reguleeritud rändlusteenuste pakkumine rändlusteenusepakkujate klientidele nende regulaarsete reiside ajal liidus“.

Artikkel 2

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja